

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Mă trimite Tatăl Savaot cuvânt în cartea Mea cea de azi cu zi de praznic ceresc pe pământ și în cer, în cer și pe pământ, că zi de mântuire a omului este ziua când mama Mea Fecioara s-a născut pe pământ între oameni din darul lui Dumnezeu coborât prin rugăciune pe pământ, căci s-au rugat părinții ei cei sterpi să le dea Domnul darul cel primit apoi și s-a născut mama Mea Fecioara și a crescut, și M-a purtat pe Mine apoi în pântecele ei fecioresc, și slavă în cer s-a stârnit și s-a cântat când ea M-a așezat pe Mine prunc pe pământ, și iată taina lui Dumnezeu: mama Mea Fecioara, nașterea ei și nașterea Mea apoi, și naștere de sus a omului se naște din taina aceasta, lucrarea cea de două mii de ani, la care tot omul este chemat și așteptat.

O, e zi de praznic sfânt pentru tine, mama Mea, și e frumos în cer în ziua aceasta și coborâm cu acest frumos și Ne așezăm cu el în cartea Mea cea de azi pe pământ, mamă, și în mijlocul poporului cuvântului Meu ca să petrecem cerește, Noi cu el, și el cu Noi, mamă.

O, ești plină de slavă și ești înconjurată de slavă, mama Mea! Slava Domnului trece peste puterea omului de a o purta cu privirea și cu inima cu toată taina ei. Noi însă aducem întărire peste trupul cel slab care stă în fața slavei de sus când ea se mărturisește pe pământ cu taina ei, mamă.

O, ce puțin este înțeleasă taina lucrării cuvântului Meu și calea lui acum pe pământ, mamă! Purtătorii de Dumnezeu sunt și cu pământul sunt și cu cerul și au de dus sarcini și de sus și de jos și trebuie să poată pentru amândouă părțile, iar Eu, Domnul, am grijă de această putere, că altfel puterea aceasta ar topi omul, mamă. O, cu câtă taină a lucrat Tatăl Nostru pentru tine și pentru Mine de M-a așezat în trupul tău ca să Mă porți și ca să Mă naști și ca să Mă arăți și să-L vestești pe Dumnezeu pe pământ născut între oameni, o, mama Mea! O, cu câtă taină Ne-a ocrotit Tatăl apoi de oamenii a căror orbire era mare, mama Mea, și nu vedeau aceștia pe Dumnezeu în Ființa Mea cea de sus coborâtă pe pământ!

O, cu câtă grijă lucrează Tatăl ca să-Și lucreze și ca să-Și acopere slava tainelor cerești când ele sunt lucrate și așezate pe pământ între oameni, mamă! Iată, trebuie să avem grijă Noi, cei de sus, și să întărim de sus puterea tainelor Domnului în lucrarea lor pe pământ, căci Daniel proorocul, care stătea în fața desfășurării tainelor Domnului ca să le mărturisească el apoi, era cu totul copleșit de slava lor, care se făcea știută de el prin vederea ei, dar Domnul Se apropia și îl ridica spre întărire, iar el se scula din neputința aceea și se ridica pentru îndatoriri, căci avea grijă de treburile regelui de peste el și trebuia în toată clipa să le gospodărească cum se cuvine unui mai-mare pus de rege pentru lucrările toate, o, și se întărea și se scula cel ce cădea înfiorat sub fața slavei tainelor Domnului.

O, mama Mea, dacă Dumnezeu nu Se făcea trup, dacă tu nu te-ai fi născut pe pământ ca să-L naști apoi pe Dumnezeu Fiul, ce fel de salvare ar mai fi avut păcătoșii care-și văd păcatele învinuindu-se pe ei înșiși pentru ele în fața Domnului, Mântuitorul celor pierduți de păcat? O, știe, oare, omul, știe el ce îl sfințește pe el? O, cât noian de pocăință aveau în toată vremea sfinții! Iată, pocăința îl sfințește pe om, iar sfinții aveau mereu rugăciunea pocăinței înaintea Domnului și-și mărturiseau mereu cu ea păcătoșenia lor și apăsau peste ea fără de oprire, mamă. O, de ce, oare, nu fac așa toți oamenii, mamă? Oare nu toți sunt păcătoși, oare nu toți, mamă?

— *Da, Fiule Doamne, toți sunt păcătoși, dar numai puțini cred și știu cât este Dumnezeu de mare și de slăvit și de sfânt, iar unii nici nu vor să audă sau să ia în vorbă acest adevăr, căci nu pot să-l poarte de păcătoși ce sunt, și mai degrabă șterg ei din calea și din mintea lor adevărul vieții și pe Dumnezeul vieții omului, o, Fiule scump, iar Tu suferi și ești disprețuit de păcătoșii care nu știu ce miere dulce este pocăința pentru sufletul lor și sfințenia cea lucrată de duhul pocăinței, duhul care nu poate fi îndurat de diavolul cel aducător de păcat în om, Fiule Doamne.*

— O, mamă, mama Mea, iată mila Mea cea multă pentru omul cel lipsit de sfințenie, de lucrarea pocăinței, care sfințește, mamă! M-a disprețuit omul în rai după ce a făcut el neascultare de

Dumnezeu. Tot așa și după aceea, cel ce face păcatul Mă disprețuiește și nu Mă primește să-l vindec de ceea ce-i este lui dulce, iar Mie amar, iar dacă el voiește să nu se dea în vileag cu păcatul cel urât din el, Mă disprețuiește ca și Adam în rai când am dat să scot la lumină păcatul făcut de el prin neascultare și căruia avea să-i urmeze multe, multe păcate. Murise în el iubirea de Dumnezeu și murise Adam dacă murise în el iubirea, iar dacă am dat să-l înviez din moartea cea prin păcat nu M-a mai primit Adam, și M-a disprețuit, iar Eu l-am luat din rai și l-am așezat pe pământ, dacă el așa și-a ales.

O, nici în rai, mama Mea, nici în rai n-am grăit cu omul așa de mult ca și acum, mamă. O, iată ce minune mare pe pământ în vremea aceasta, mamă! Nici cu Moise, nici cu proorocii n-am lucrat așa de aproape și așa de părintește și așa de mult, mamă. O, am vorbit mult, mult și peste poporul Meu cel de la început, și în mijlocul căruia M-am făcut Fiul Omului, născut din trupul tău cel fecioresc, mamă, și mult l-am învățat și pe el și am pus porunci pentru viață peste el, dar el puțin a împlinit, puțin și tot mai puțin, până ce M-a dat de tot de la el, și nu M-a dat că nu M-a cunoscut, ci pentru că M-a cunoscut M-a dat, și din pricina păcatelor lui M-a dat de la el Israel prin măriile de peste el, și se crede Israel azi ca și ieri cel mai mare și cel mai binecuvântat popor, și toți oamenii de pe pământ văd cât de mare se simte el între neamurile pământului, o, cât de mare, mamă!

— O, Fiule Doamne, Dumnezeule Fiu, mult ai pus peste Israel, dar el și-a arătat necredincioșia față de Tine și față de părinți și a rămas cu îngâmfarea până azi. La fel este și norodul cel creștinesc de ieri și de azi, căci Tu ai zidit la începutul Tău pe pământ cu noi, ai zidit biserica Ta și ai întărit-o pe stâlpi tari, pe apostoli credincioși și sfinți prin iubire și prin împlinirea iubirii lor cea plină de pocăință, iar cei de după ei n-au mai lucrat ca și ei, ci aproape toți prin vreme s-au îmbolnăvit de dor de slavă și de bani și Te-au tot lovit cu dureri și cu rușine, Doamne. Ca și Adam în rai își acoperă aceștia întunericul păcatelor lor și stau ei în fața cerului necurățiți de păcat, și toate acestea se petrec pe pământ înaintea Ta din lipsa temerii de Dumnezeu și de faptele cele păcătoase ale lor, ale oamenilor și ale păstorilor de peste ei, și care numai nume de păstori mai poartă, dar de păstorit nu păstoresc, nu seamănă cu Tine și cu ucenicii Tăi cei plini de pocăință și de jertfă cu suferință, Doamne, căci cei ce n-au temere de Dumnezeu au ascunderi, iar ascunderile sunt întuneric, și nu este lumină în ei din pricina ascunderilor lor în ei înșiși. Și cum să scape ei de acest întuneric decât prin temere de Dumnezeu, și mai ales prin pocăință, așa cum sfinții Tăi lucrau viață pentru ei și sfințenie prin pocăință, mereu, mereu pocăință, o, Doamne?

Dar azi, Fiule Doamne, avem de hrănit și de bucurat și de mângâiat creștinii, că vin creștini la izvor, și va fi să facem loc întâlnirii cu ei și să împărțim în două timpul și lucrul, că trebuie să ne purtăm spre întâlnire cu ei în zi de praznic împărațesc pentru biserica Ta, și vom lucra împărțind în două știrea cuvântului de sus în ziua mea de praznic. Cei ce ne împart vor ști cum să lucreze așa, ca să le ajungă timpul și pentru întâlnirea cu cei veniți la izvor, și numai apoi să se întoarcă și să dea de știre tot lucrul și cuvântul de azi.

E osteneală aici, Fiule Doamne, iar timpul e sub presare cu toate câte sunt aici de împlinit, iar acum va fi să stăm înaintea celor mânați de dor spre izvor și spre locul de odihnă al Domnului și al sfinților Săi și să le dăm lor hrană și să le spunem așa:

Mângâiați pe Domnul, o, fiilor! Cântați Domnului, cântați veselindu-vă și bucurându-vă de El! Strigați-L pe El, căci El vă este ajutorul! Cântați dulce, sunați din tobă, din trâmbiță, că e zi de sărbătoare! Cântați din alăută, din strune și din gură, că aceasta este lege, este poruncă de la Domnul pentru sărbători! Faceți să răsunе cântece și măriți pe Domnul și numele Lui cu instrumente de cântare, precum este scris, iar eu citesc din cartea cea de sus ca să vă spun acestea. O, nu uitați, nu uitați voi această poruncă, voi, cei ce ați ieșit din lume și ați venit să fiți ai Domnului și să luați și să lucrați de la El!

Cântați, că e zi de praznic sfânt, o, fiilor osteniți, și așa odihniți-vă voi de osteneli, bucurându-vă și bucurându-L și cântând Domnului. Amin.

— O, am adus aminte aici la izvor ca să se întetească în sărbători cântarea de slavă și de strigare, mamă. Petrecerea cu cei din cer este cântare, căci în cer se cântă și se tot cântă slavă pentru Domnul, slavă numelui Lui, iar David a spus pentru cei de pe pământ: *«Cântați Domnului cântare nouă! Binevestiți din zi în zi mântuirea Lui între neamuri și slava Lui, între toate popoarele minunile Lui, că laudă și sfințenie este înaintea Lui, sfințenie și măreție în locașul sfânt al Lui!»*.

O, veniți și vă bucurați de Domnul și strigați lui Dumnezeu și întâmpinați fața Lui, voi, cei ce veniți la izvor! O, bucurați-vă cu El în sărbători, o, fiilor, căci așa este scris.

Vă voi învăța acum pe voi, că am zis că voi sta de vorbă cu voi și cu cei ce vin să se înfățișeze Domnului în sărbători.

Să se vindece de păcat și de răni de la păcat, să se vindece cei care vin la izvorul Meu de cuvânt și în cetatea Mea de aici ca să se înfățișeze Domnului!

Vă învăț în ziua aceasta pe voi, și pe cei ce vin deseori, și împărțim acum în două ceea ce Eu las pe masă la voi din duhul învățaturii Mele peste voi și peste cei ce trebuie tot mai mult cum să învețe să vină când vin să se înfățișeze Domnului, o, fiilor, căci cetatea cuvântului Meu este locul de odihnă al Domnului și al sfinților Săi mai întâi, și apoi este ea și al celor ce sunt sădiți aici spre veghea cetății și spre toate lucrările Mele din mijlocul ei, și este ea apoi spre bucuria celor ce vin în sărbători alături cu bucuria Mea de la ei, de la cei ce iubesc pe Domnul așa cum El îi învață cum să le fie lor iubirea. Amin, amin, amin.

O, am spus la sărbătoarea cea cu strângere la izvorul Meu de cuvânt, am spus celor adunați atunci, le-am spus să vegheze ei asupra iubirii și s-o crească, iar ea crește prin dor, și trebuie tot hrănit acest dor. Am spus că aici se vine ca la Dumnezeu, căci Eu Îmi am aici lucrarea și vin cu sfinții Mei aici.

Vă învăț în ziua aceasta pe voi, fiilor de la izvor, și pun învățătură pe masă la voi și trimit carte la cei pe care cuvântul Meu îi cheamă sub taina lui, iar cei plini de dor vin cu puterea iubirii și a credinței, căci iubirea hrănește credința, și se face credința ardere de tot în focul iubirii, iar Eu, Domnul, le hrănesc iubirea la toți cei atrași de harul cuvântului Meu când el se revărsă peste cei ce Mă doresc în acest cuvânt, care cheamă la masă de petrecere cerească omul, pe cel ostenit de mers, căruia îi trebuie odihnă și îi trebuie mângâiere.

Las grăire sfântă în cartea Mea pentru cei ce vin spre cetatea Mea de cuvânt în sărbători, și trebuie musai să las învățătură tare, că nu toți cei ce vin, sau au să vină de acum încolo, o, nu toți sunt cuminți față de Mine și față de voi și de locul slavei Mele aici, și trebuie să-i învăț nu oricum să vină când Eu, Domnul, sun și îi adun la masă ca să le dau, că vin și tot vin întâlniri la izvor, măi fiilor, iar voi trudiți și pregătiți și stați înaintea celor ce vin, și îi învăț Eu acum pe ei cum să-I mulțumească lui Dumnezeu de fiecare dată și cu câtă cuviincioșie trebuie să privească spre locul de aici și spre voi, cei puși de Mine veghetori aici.

Voi, cei pe care vă poartă dorul și vă strângeți lângă Mine aici la izvor în zile de sărbători ale Mele și ale sfinților Mei, o, voi trebuie să vă creșteți iubirea, dar nu singuri să faceți aceasta, și este nevoie de învățătura Mea peste voi, ca să știți voi apoi că aici se vine cu sfială, iar spre sfârșitul întâlnirilor se pleacă cu duh plin de mulțumire și de iubire sfântă și cu viață multă în voi. Sunt între cei ce se apropie și vin, sunt între ei din cei care nu privesc frumos, nu citesc frumos, nu iubesc frumos sau nu grăiesc frumos, iar Eu, Domnul, de aceea sun și îi adun și îi învăț pe ei, ca să se prindă de ei povața Mea.

O, toate sunt curate pentru cei curați, aceasta trebuie să învățați, și toate se vor curăți: și privirea, și citirea, și iubirea, și grăirea și toate. Am spus că aici se vine ca la Dumnezeu, iar cine va ține minte ceea ce am spus, acela va împlini așa, numai că trebuie să știe cei ce vin cum este Dumnezeu și cum este omul.

O, nu ca în orice loc de pe pământ trebuie să fie și să vină aici cei ce vin și se înfățișează Domnului, o, nu. Iată, nu toți cei ce vin, nu toți știu, mai ales cei ce nu au mai fost și vin de prima dată și nu știu ei că aici nu se vine cu daruri, fiindcă aici este orânduială pusă de Mine și trebuie ținută această orânduială. Eu sunt Cel ce Mă dau în dar, și nu trebuie să-Mi dea daruri cel căruia Mă dau în dar cu tot cuvântul Meu de învățătură și de mântuire. E învățat omul care umblă după Domnul, e învățat să ducă daruri la biserici, la mănăstiri, dar aici nu se poate așa, căci se lucrează numai dinăuntru, nu și din afară pentru orânduiala cea peste toate aici. Eu, Domnul, i-am povățuit pe cei ce sunt de strajă aici și le-am spus lor mereu să-și păstreze mâinile curate de toate, de toate câte nu sunt cu știrea Mea peste cele de aici.

Voi, cei ce veniți, o, învățați cum să veniți! Nu aduceți daruri! Cei de aici trebuie să rămână cu mâinile curate, iar Eu, Domnul, am făcut așezare pentru toate câte sunt aici. O, nu se poate adunătură aici de peste tot. Numai cei ce s-au curățit pe deplin în toate ale lor, numai cu aceia Mă sprijin Eu, Domnul, pentru tot ce am Eu aici.

Cu veghe multă păstrez Eu acest așezământ și tot ce se lucrează aici, și Mi-am făcut sprijin pe cei pe care bine și de aproape îi cunosc și îi povățuiesc ca și pe vremea primilor creștini, ba mai mult, iar duhul lumii trebuie să stea departe de toate câte sunt și se lucrează aici.

Cei ce vin la masa de aici trebuie să lase al lor obicei și fel de grăire, căci Eu am grijă de duhul și de urechile celor de aici, care stau atente spre Mine și spre cele de sus, iar felul de grăire după cum are fiecare de grăit, o, nu e bine să-și facă loc aici în sărbători cu strângere la izvor, ci e numai cu bucurie plină de sfială sfântă de petrecut aici.

Am privit și am văzut purtarea unora care grăiau mult și zgomotos și de toate la masa Mea aici cu cei adunați. Am văzut grăire doi câte doi, am văzut foială fără de rost și nesfială. Am văzut neatenție, neliniște. Toți cei care vin trebuie să învețe că locul de aici este taina lui Dumnezeu pe pământ și lumina Lui peste oameni și Duhul Lui cunoscător de om, chiar dacă cei de aici se poartă atâta de cald, atâta de firesc cu cei ce vin spre izvor. Cu port creștinesc și plin de cuviincioșie trebuie să fie înveșmântați cei ce se pornesc să vină aici în sărbători, ca nu cumva să se ivească sminteală între cei ce se adună la masa Mea de cuvânt.

Masa cuvântului lui Dumnezeu e ca o pâine, pe care Eu, Domnul, o frâng și o împart, iar cei ce vin la masa Mea nu au ce să împartă, că am Eu să împart, și așa este aici, se ia de pe masă, nu se aduce pe masă, și așa trebuie să se poarte cei ce vin aici, la masa Mea de cuvânt.

O, nu e bine să trimiteți scrisori spre locul Meu de aici, căci ce este scris rămâne scris, iar cei de aici trebuie să ia numai din cer, și numai ce le dau Eu de pe pământ să ia. Cel care dă să îndrepte ceva spre aici, grăit sau scris, o, nu știe acela dacă e bine sau dacă e greșit față de Mine ceea ce scrie sau grăiește el, și de aceea Eu, Domnul, îl povățuiesc spre sfială sfântă față de așezarea Mea de aici. Cei ce nu învață de aici pe Dumnezeu venit în cuvânt pentru povață peste om, unul ca acela poate aduce vorbiri de rău, dispreț, duh de judecată, și chiar dureri peste cei de veghe aici. Și ce să mai fie și cu aceștia, care nu învață ce este acest loc și taina Mea din el?

Și, în sfârșit, i-aș învăța pe toți cei care vin spre izvorul Meu de cuvânt și aș vrea să poată ei să se învețe să mănânce hrană curată, așa cum am dat Eu omului să mănânce în rai. Postul cel pentru venirea Domnului se numește acest fel de hrană, și este curățenie de duh și de trup această îndeletnicire, și i-am povățuit mereu pe cei ce iubesc și cred venirea Mea și le-am spus să stea cu sfințenie în preajma Mea, iar pentru aceasta să îmbrățișeze ei voia Mea peste ei și să-și călugărească viața și trăirea ei: hrană curată, trup curat, veșminte cuviincioase, duh bun și blând și smerit, răbdare, credință și multă iubire odată cu acestea toate, căci Dumnezeu este iubire, că Eu chiar dacă am venit pentru cei păcătoși ca să-i ajut spre salvare, Eu însă nu sunt Dumnezeul păcătoșilor, și sunt al celor ce Mă iubesc.

O, măi fiilor care veniți după Mine la izvor ca să luați din Duhul Meu, vă dau povață dulce și cu putere în ea, că iată, voiesc să nu vă fie greu să faceți rugăciunea cea creștinească lăsată din părinți, ca să se vadă, măi fiilor, că aveți părinți în cer, și care v-au lăsat moștenire sfântă viața cea

cu rugăciune. Dar cum să poată cel credincios să iubească rugăciunea cea mereu aceeași în fiecare zi? O, cum să nu poată? Așa cum nu poate el fără de aer, fără de pâine, fără de apă, fără de haină, fără de atâtea altele pentru viață, o, tot așa să nu poată fără de rugăciune, căci rugăciunea îl aduce înaintea Mea pe cel ce se roagă, și acela Îl recunoaște pe Domnul prin rugăciunea sa spre El, și mai mare decât orice preț e prețul rugăciunii, statul cu Domnul aproape prin rugăciune, prin grăire cu Domnul, că nu este viață viața cea fără de rugăciune pentru ea, o, și mulți din cei botezați bisericește nu se roagă, nu se îndeletnicesc cu rugăciunea, din pricina îndeletnicirii lor cu păcatul, și iată, este atras spre păcat tot omul care nu stă înaintea Domnului cu rugăciunea sa de iubire între el și Dumnezeu.

Se rătăcește ușor omul de la datinile creștinești și se ia cu alte cele și uită de Domnul, de taina vieții și de prețul ei. Viața omului este de la Dumnezeu, iar Domnul trebuie iubit așa cum L-au iubit sfinții bisericii Mele și au lăsat ei duhul pocăinței să fie lucrat de fiii neamului creștinesc, iar pocăința se dovedește prin rugăciune și apropiere de Domnul prin duhul rugăciunii, și au lăsat părinții sfinți dreptar pe cale și cale cu dreptar, cu măsură bună și întreagă pentru sufletul vieții omului, și iată, trebuie vreme de rugăciune în toată vremea odată cu tot ce face omul în zilele lui, căci Eu le-am spus la ucenici: *«Rugați-vă, o, rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită, rugați-vă neîncetat!»*.

O, dacă omul s-ar ruga neîncetat n-ar veni peste el nici un fel de rău, nici o ispită, nici o încercare, nici o rătăcire de pe calea cu Dumnezeu, dar iată, omul nu se mai roagă, și nu mai este el cu Dumnezeu dacă nu se întâlnește el prin rugăciune cu Domnul.

O, ce frumos începe rugăciunea cea lucrată din părinți și lăsată bisericii Domnului, o, ce frumos! Cel ce se roagă cere pe Domnul, pe Împăratul să vină cu Duhul Său ca să împlinească El toate spre mântuirea sufletului celui rugător, și cere pe Tatăl prin Fiul. O, ce frumos!

Duhul pocăinței este duhul rugăciunii, și nu mai iubesc aceasta oamenii. O, fiți voi iubitori de aceste minuni, fiilor care căutați urma Mea ca să umblați pe ea! Iată, v-am învățat și vă învăț mereu atâta de frumos, atâta de măreț. Mama Mea Fecioara M-a privit acum și M-a ascultat cu atâta drag în tot ce v-am povățuit pe voi în ziua ei de serbare între sfinți. Ea vă ocrotește mult de tot dacă voi lucrați voile Mele. Ea vă ajută dacă o chemați. Ea vă iubește dacă iubiți și urmați Fiului ei. Ea este îngerul cel de sus al neamului și al pământului român și stă în ajutorul lucrului Meu pe această vatră sfântă.

Învățătura Mea sfințește acest pământ și Mi-e dor să am pe vatra neamului român neam sfânt, cel mai puternic neam, și nu este sub soare neam mai puternic între neamuri ca și neamul cel creștinesc, neamul lui Iisus Hristos, neamul Meu, fiilor, popor agonisit de Dumnezeu, precum este scris, popor precum sunteți voi, neam sfânt, precum Eu sunt, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2016